

TÄZETTE #3

THEATERAANZEE.BE

ZATERDAG 30/07/2016

NIEUWE RITUELEN VERSLAG ALTERNOMADEN

De nomadenparcours van TAZ zijn gaandeweg een begrip geworden. Deze zomer vallen ze uiteen in een 'alter'- en een 'ego'-route, die met oprechte dank aan De Lijn en een handvol gidsen langs telkens drie voorstellingen glijden. Die voorstellingen kunnen zonder meer op zichzelf staan, maar door hun nevenschikking vertellen ze samen ook een groter verhaal dat je zelf mag bouwen. Het verhaal van de Alternomaden is er één van expressieve introspectie en zingeving in tijden van verkaveling. Dat is althans wat ondergetekende graag wil geloven.

De toon wordt immers gezet door *Tremolo*, dat in het programma wordt omschreven als 'een theatrale misviering' en die omschrijving alle eer aandoet. Het stuk wordt gedragen door een zachtaardige demagoog (Erik van de Wijdeven, zie

foto) die in een zorgvuldig gestreken hemd de onwetende massa van het christelijke geloof overtuigt. In het Engels, nota bene, met een feilloos Amerikaans accent waar zelfs Tommy Lee Jones van zou staan kijken. Hij wordt daarin bijgestaan door een koster (Jesse Vandamme) die nooit zijn aangezicht laat zien, maar met gevleugelde passie een hammondorgel bedient. Verder is er enkel de kale ruimte van een lang vervlogen belle époque-monument.

Tremolo laveert voortdurend op de grens van ernst en ironie, van Jozef De Veuster (was die niet van Tremelo?) en Quentin Tarantino. Talrijk zijn de momenten waarop ik wou rechtveren en "Damn right, son!" roepen, vurig in mijn handen klappend. Vooral wanneer Jette, tot dan een naamloze mevrouw op de eerste rij, werd bekeerd met de woorden "There is somebody there who loves you unconditionally. His Name is Jesus".

Enkel de bekende West-Vlaamse gereserveerdheid zit een onbeteugeld “Hallelujah” in de weg.

Met Christus in het hart gesloten rijden we richting de kapel van het Maritiem Hospitaal, dat het decor vormt voor *Notch* van Oriane Varak. De spiritualiteit valt uit zo'n ruimte niet te bannen, en wordt door Varak handig aangemeten om een abstract verhaal te vertellen over macht, manipulatie en exposure. De manier waarop zij met perfect gecontroleerde bewegingen de oncontroleerbaarheid kan verbeelden, is verbluffend. Alsook de manier waarop haar ademhaling een siddering door haar ribben stuurt. Varak plooit zichzelf op het altaar en David Lynch kijkt lustig mee over haar frêle schouders – het einde van *Notch* lijkt wel een ode aan *Mulholland Drive*.

De film die in de derde en laatste etappe van het traject heel even naar voren geschoven wordt, is *Titanic*. Maar verder geen zeemzoete romantiek in *[over krab en mens]* van Joeri Heegstra en Max Wind. Op het toneel staan twee onzekere jongens wier ritueel de wetenschap is. Geen zichtbare emoties maar volstreekte objectiviteit. De voorstelling is doorspekt met spitsvondige definities en woordenboekwijsheden - “objectiviteit is het zonder mening toekijken vanaf de zijlijn”. Jezus Christus is maar een fait divers in de kleine geschiedenis van de wereld die ze brengen aan de hand van kernwoorden en – vermoedelijk – Windows Movie Maker.

Waar Oriane Varak ervoor kiest om elke vorm van tekst volledig ondergeschikt te maken aan beweging, en waar nodig zelfs te deconstrueren door achterstevoren te praten, is in *[over krab en mens]* elke beweging gestript in functie van de tekst. Heegstra en Wind hebben het talent voor taal en komische timing van Van Kooten en De Bie, maar mogen wat ons betreft nog wendbaarder in de ruimte staan om hun unieke wereldbeeld over te brengen. En we willen ook zo'n krabbenpak (zie foto). Alternomaden mogen zich altijd met een exemplaar aanmelden bij de *TAZette*-redactie, en verder vooral theater blijven maken. Steeds weer nieuwe rituelen. (DB)

VANDAAG 30/8 EN ZO 31/8 OM 11U EN 15U, DI 2/8 TOT VR 5/8 OM 11U EN 15U, VERTREK AAN INFOTAND LEOPOLDPARK

BERLIN EN DE KLEINE WERELD VERSLAG 'PERHAPS ALL THE DRAGONS'

In de overdekte speelplaats van school De Zonnebloem staat de komende dagen een geraamte. De houten, ovalen constructie doet denken aan de ribben van een aangespoelde walvisachtige. Aan de binnenwanden hangen dertig televisieschermen, met ervoor dertig stoelen. Het is het decor van *Perhaps all the dragons*, de documentairevoorstelling van BERLIN.

Met een groep van dertig man betreed je de constructie. Iedereen gaat aan een scherm zitten. Voor je verschijnt een hij of een zij. Die vertelt een anekdote. Wanneer hij of zij klaar is, schuif je door. Je hebt recht op vijf verhalen. Op het eerste zicht een soort blind date. Maar dan met onder andere een matador met dwerggroei, een Indiase jain-non en een Russische applausmaffioso.

Perhaps all the dragons gaat uit van *Six degrees of separation*. Die theorie stelt dat eenieder op deze planeet door hooguit zes tussenstappen met elkaar verbonden is. Met andere woorden, u bent maximum zes schakels verwijderd van bijvoorbeeld Donald Trump. Ga maar na. Met die theorie in je achterhoofd, wordt al snel duidelijk dat de wereld verdomd klein is. In de houten walvis is iedereen met elkaar verbonden. Alle vertellers, alle bezoekers. BERLIN doet de wereld krimpen. In zes stappen zijn we naar de ander gehinkeld. De wereld als kinderspel.

Niet alleen ideologisch staat iedereen in de zaal met elkaar in verbinding, ook letterlijk. Wanneer een vrouw op een scherm begint te zingen, kijken de 29 anderen haar kant uit en zingen ze mee. Het is een voorbeeld van de sterke structuur van *Perhaps all the dragons*. Net zoals het leven een web is van connecties, zo ook deze voorstelling. Een vernuftig geweven web. Bij momenten misschien iets te goed geweven, waardoor er weinig ruimte rest voor verrassing.

Perhaps all the dragons danst, zoals vaker bij BERLIN, op het slappe koord tussen documentaire en fictie, installatie en theater. En doet dat met bewonderenswaardige elegantie.

Voor zij die achteraf terugkeren en denken: 'Wat jammer dat het afgelopen is': u kan, naast gewoon terugkeren uiteraard, wachten op het vervolg. In februari 2017 gaat *Remember the dragons* in première, waarin ditmaal dertig kinderen u hun verhaal serveren. (AB)

T/M DI 2/8 OM 11U, 14U, 16U, 18U, 20U, 22U IN ZONNEBLOEM

HOE ALLES VERANDERDE IN IETS JAMMERS VERSLAG 'SALUT COPAIN'

Met *Salut Copain* studeerde theatermaakster Dounia Mahammed vorig jaar af aan het KASK. De voorstelling is een monoloog die liefst een dialoog wil zijn. Het juryrapport luidde: “Het is uitzonderlijk dat iemand een solo kan brengen die de hele ruimte vult. Het is bijzonder hoe Dounia als actrice in de voorstelling een dialoog met zichzelf voert, niet alleen op het vlak van spel en dramaturgie maar ook met zichzelf als speelster.”

De locatie: een leeg en afgeleefd oud zwembad, maagdelijk wit, enkel verstoord door de donkere gedaante van de performer. Een leegte die veel ruimte laat voor de verbeelding.

Er is een man zoek. Hij wordt gezocht. We weten niet waarom. Maar misschien willen wij, het publiek, het daar niet over hebben? Misschien willen we liever zwijgen? Of zelfs iets vertellen? De vraag is wat we willen.

Dounia speelt en goochelt met taal om haar twijfel over de toestand der dingen uit te drukken. Elke gedachte wordt meteen ontkracht door twijfels. Ze vraagt, want vragen zijn goed, maar twijfelt of de vraag de juiste is, zodat er geen antwoord mogelijk is. Tenslotte weten we niets. Een vrijblijvendheid die vertwijfelt. In elke losse vertelling schuilt filosofie.

Ze dartelt en spartelt ontwapenend van gedachte naar vraag, van vraag naar woordspeling, van woordspeling naar stilte en weer terug. Op zoek naar de schoonheid in de absurditeit van het alledaagse, van de achteloze gewoonte.

Ogenschijnlijk onsamenhangende gedachten en hersenspinsels ontmoeten elkaar in een apocalyptisch beeld van een wereld die uit elkaar valt. Niets is nog wat het lijkt. Iedereen is verdacht. Alles verandert in iets jammers. “Iets willen was belachelijk. Alles wat je zag kon je beschadigen. Schaamte bestond niet.”

Tenslotte schuilt er enkel nog schoonheid in het kleine en het alledaagse. Koekjes bijvoorbeeld. (BP)

T/M VR 5/8 OM 17U IN BASISCHOOL VERMEYLEN
(NIET OP MAANDAG)

IN MEMORIAM WIM DE WULF

Wim De Wulf (*1956) is gisteren overleden. Wim was al een tijdje ziek maar was tot vorig jaar nog op TAZ aanwezig. Hij werkte als regisseur vaak met Kommil Foo samen, schreef talloze liederen en was de artistiek leider van Ultima Thule, een gezelschap dat vertel- en figurentheater brengt. We citeren uit *Etcetera* (05/02/14): “Wim De Wulf heeft de laatste jaren als artistiek leider van Ultima Thule met zijn teksten en regies al bewezen dat hij uitstekend en aanstekelijk verteltheater kan maken. Ultima Thule is met hem uitgegroeid tot een figurentheater voor (jong)volwassenen, dat groots vertelt en krachtig universele thema's in verhalen over kleine mensen verbeeldt: *Gomaartrilogie*, *Door de bomen het bos...* De taal bonkt, de muziek klinkt luid, de poppen zijn expressief, bijna expressionistisch, het decor bestaat uit losse, meestal houten elementen die door verplaatsingen en verschuivingen een locatie suggereren. De poppenmanipulators verzorgen niet alleen de stemmen en de bewegingen van de poppen, ze spelen zelf ook mee, als een verlengstuk van de personages en als vertellers.” De doorbraak kwam er met de *GOMAARtrilogie*. Deze trilogie werd in 2015 succesvol hernomen in de Minard in Gent en op Theater Aan Zee.

TAZ wenst zijn vrouw Els, zijn kinderen, familie en nabestaanden veel sterkte toe.

Met Wim verliest TAZ een vriend en steunpilaar en een héél fijne mens. Wim stond aan de wieg van TAZ en was tijdens de soms moeilijke groeijaren, als lid van de raad van bestuur, iemand op wie ik altijd kon terugvallen en die me altijd verdedigde en hielp als het weer eens moeilijk was. 'Never surrender' was het motto.

Vaar wel, Wim.

Dikke kus

Luc

LANG LEVEN OOSTENDE energieke stad

SAMEN MAKEN WE MORGEN MOOIER

OVAM

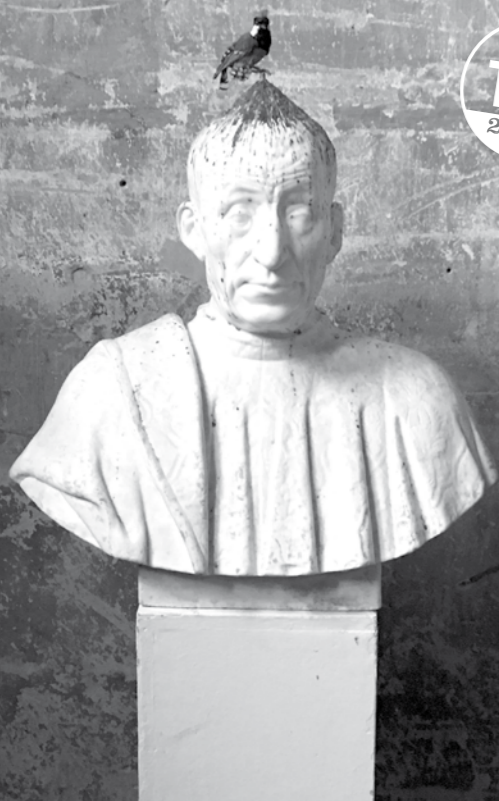
Fostplus

merken aan

EEN DUURZAAM THEATER AAN ZEE

lees meer op

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

EEN VROLIJKE ODE AAN DE VERBEELDING

HIP HIP FLAVORIA: DE EXPO

Het Alibi Collectief bestaat vijftig jaar en werd om die reden uitgenodigd voor een residentie op deze jubileumeditie van TAZ. In Hangaar 1, gelegen op een steenworp van het station van Oostende, werd daar gisterochtend een tentoonstelling geopend. De grijze hangaar, die op een ander moment veel weg heeft van een troosteloze bunker, werd door regisseur Pat Van Hemelrijck en zijn jarige gezelschap omgetoverd tot een vrolijke, surreële wereld. Of, in het jargon van het Collectief, een *Nieuw Flavoria*. Wie dit sprookjesachtige landschap betreedt, maakt een reis door de collectieve verbeelding van een generatie eeuwige kwajongens en -meisjes, in een bonte esthetiek die soms doet denken aan het schilderachtige, absurde, maar ook diep melancholische universum van wijlen Eric De Volder en zijn gevolg (eerst met Parisiana, later met Toneelgroep Ceremonia). Niet toevallig waren het min of meer generatiegenoten, met Dirk Pauwels als een gemeenschappelijke factor (Van Hemelrijck was ooit medeoprichter van Radeis, vele decennia geleden, maar dat is een ander verhaal). De Volder bouwde een uniek artistiek verhaal in het Gentse, Van Hemelrijck en cie doen dat al vijftig jaar in het Brusselse. Maar in beide gevallen gaat het om poëzie in een taal die geen grenzen of drempels kent: visuele humor afgewisseld met liefde voor het detail, met inventiviteit, geduld en inspiratie. En dat met weinig middelen, doorgaans. Dat heet: liefde voor de kunst. En ook: consequent zijn in het zot zijn. En alleen al om die reden is een bezoek aan Hangaar 1 de komende dagen de moeite meer dan waard. Of zoals de Fransen zouden zeggen: *vaut le détour*. Al was het maar om die koe te zien hangen, met een huid gemaakt van graszoden. Niet hip, dan wel: hiep hiep hiep hoera! (SH)

EXPO T/M ZA 6/8 (NIET OP DI 2/8) VAN 11U TOT 20U IN HANGAR 1

IN DEN BEGINNE WAS DE LACH DE VELE METAMORFOSES VAN MIET WARLOP IN 'DRAGGING THE BONE'

Wanneer Nick Steur gisteren bij zonsondergang aan zee zijn tweede van vijf dagen stenen balanceren besloot (zie *TAZette* #1), namen de myriaden wonderlijke metamorfozes van Miet Warlop een aanvang in de Kleine Post. De performances van de twee voormalige TAZ-laureaten hebben opvallende raakpunten: zowel uit *A piece of 2 – balancing human sized rocks* als uit *Dragging the Bone* spreekt een mateloze fascinatie voor de verhouding tussen mens en materie. Steur stapelt manshoge ruwe rotsblokken tot ze – nog slechts op elkaar steunend – de zwaartekracht ontstegen lijken, terwijl de kwikzilveren Warlop in de weer is met rubber en vooral veel gips. Als een vleesgeworden reageerbuis leert ze het publiek alle aggregatietoestanden tussen vast en vloeibaar kennen. Beide performances drijven ook minder op een thematiek of terugkerende motieven dan op de gretigheid waarmee de performers geleidelijk aan de geheimen van texturen en gebricoleerde structuren ontsluiten.

Zo brouwt Warlop een heksendrank die uiteindelijk stolt tot een gipsen voetstuk waarop ze zichzelf beeldhouwt door één been wit te schilderen, alsof ook haar been van gips is. Met nog een gipsen been als zoveelste attribuut erbij transformeert ze plots tot een driepotig wezen dat met twee benen wulps en acrobatische poses aanneemt, terwijl haar derde been vrolijk en vrij in de lucht bengelt. Een gipsen rok bleek eerder net wat te krap voor haar kont, maar ermee rondtollen als een menselijke bowlingbal lukt uitstekend. Die heerlijke speelsheid, zelfspot en milde ironie is Steur vreemd: *A piece of 2* gaat onder meer over de tragiek van de mens die zich *on the long run* vergeefs te weer stelt tegen de elementen. De traagheid geeft de performance een rituele inslag, de zoektocht naar stilstand en evenwicht biedt ruimte voor troost. In *Dragging the Bone* krijgt het publiek daarentegen voortdurend nieuwe visuele prikkels te verwerken: een stuk vloer blijkt een vlezig vlies en wat aanvankelijk een toverbal leek, is eigenlijk een planeet en wordt een bowlingbal. Die bal blijkt van rubber en bevat in zijn binnenste een gipsen handje, gevouwen tot een revolver. *Cowgirl* Warlop schiet in het rond en geeft zichzelf weldadig over aan haar onstuitbare verlangen naar verandering en vernietiging.

“I want to, want to”, klinkt het in een *loop*, terwijl ze zich als een harige aapachtige met verlengde gipsen grijpparmen aan wat primatengymnastiek waagt en finaal zowat alles op het podium naar de vaantjes gaat. De boventoon van *Dragging the Bone* is geweld. Dat voelde het publiek al bij het begin van de performance, toen minimonstertjes zich dreigend oprichtten en steeds opnieuw inkrompen, op het ritme van Warlops ademhaling, de moederalien. Of waren het slechts opgeblazen reuzehandschoenen met een pulserende soundscape eronder? De grondtoon van de performance is echter humor. Een vervormde basstem verklaart bij wijze van manifest dat een monkelach sinds de oerknal meertit met de snaren van het universum. De eerste mens was de “*homo hilarious hilarious*”, en de humor zal sterven met de laatste mens – “*we’re all humor after all*.” Nadat het weinige wat nog overblijft van het decor neergehaald wordt (een zwart zeil in het midden van het podium opgehangen), danst cheerleader Warlop lachend de nacht in. De triomf van de wil tot metamorfose. (MV)

VLAM IN DE PAN! NAGESPREK MET MIET WARLOP

Twee keer stond ik voor een gesloten deur, en nochtans stoot een ezel... *Don't believe the hype*, dacht ik, en ik keerde Miet Warlop noodgedwongen de rug toe. Nou moe?! Een uur later zat ik in de Panoramazaal. De nabespreking van het stuk dat ik niet kon zien wegens *totally sold out*, was een stuk op zichzelf. Warlop - in een vreemd soort Tinky Winky-broekpak en een goeie mood - wond iedereen rond haar vinger met no-nonsense idealen over constructieve kunstdebatten en een middelvinger aan het adres van alle haters. (Niets persoonslijks!) Ik heb me kostelijk geamuseerd en wil de ‘nabespreking’ als volwaardig genre binnen de podiumkunsten gaan beschouwen. Niet het minst als ze gedragen worden door een maakster die niet in genres en ander hokjesdenken geloofd. (DB)

DIKKE FREDDY AAN DE DIRECTEUR VAN DE LUCHTHAVEN VAN OOSTENDE

Geachte heer,

Normaal zou ik voor deze kwestie de heer Jambon Jan aanschrijven maar ik heb in de gazet gelezen dat onze minister van Binnenlandse Zaken in het buitenland met vakantie is en daarom richt ik mij tot u.

In maart hebben in Brussel een handvol leeghoofden zichzelf en daarbij een paar honderd mensen opgeblazen. En sindsdien komt er aan dat opblazen geen einde.

Ik zal eerlijk bekennen, ik heb mijzelf ook al willen opblazen.

Bijvoorbeeld in de inkomhal van de burelen van Electrabel nadat ze voor de zoveelste keer mijn stroom hadden afgesloten. En bijvoorbeeld op de dorpel van het hoofdkwartier van het OCMW van Antwerpen toen ik geen hout meer had om pijlen te maken en ik mijn sociaal assistent niet mocht spreken omdat ik niet een week op voorhand per computer een afspraak gemaakt had.

Maar ik zou mij daar enkel en alleen van kant gemaakt hebben om bij de figuren in de burelen van Electrabel en in de directiekamer van het OCMW voor vijf minuten de grijs van hun kop te halen en niet om mensen die er niks mee te maken hadden in de miserie te storten.

Enfin, met Electrabel heb ik geen zaken meer want ik betrek nu mijn stroom via de Oezbeek die boven mij woont en bij het OCMW van Antwerpen ben ik uitgeschreven vanwege uitgeprocedeerd. Mijn traject wordt nu door het OCMW van Oostende in goede banen geleid.

Helaas is het in de Koningin der Badsteden even moeilijk om een openbaar toilet te vinden als in Antwerpen (in Antwerpen zijn er geen, die van Oostende zijn al jaren tijdelijk gesloten of ze staan onder water). Vermits het kabinet in het gebouw waar ik mijn gemeubelde kamer betrek onbruikbaar is omdat de Chinees die beneden woont dacht dat hij er zijn restafval in kwijt kon, ben ik aangewezen op openbare toiletten.

Ik heb in Oostende lang mijn plan kunnen trekken in de sanitaire voorzieningen van uw luchthaven maar sinds die gevaarlijke zotten in Brussel hebben huisgehouden is er op uw luchthaven niet alleen geen doorkomen meer aan vanwege de boven-menselijke drukte, maar bovendien kan ik er van de schrik niet meer naar de koer gaan. Ik zit er gewoon niet meer op mijn gemak.

Op alle mogelijke plaatsen van uw luchthaven moeten mensen hun schoenen uitdoen, hun papieren tonen en de inhoud van hun rugzak of hun sjacoeche laten zien, behalve aan de ingang van uw toilettencorridor. Een beetje terrorist gaat daar toch binnen de kortste keren gebruik van maken. Is het mogelijk om zo spoedig mogelijk dit hiaat in onze nationale beveiliging weg te werken? Tenslotte moet, om onze privacy en vrijheid te garanderen, het allerlaatste gaatje gesloten worden.

In vertrouwen dat u de openbare sanitaire veiligheid ter harte zult nemen, groet ik u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#3 Het jaar dat Stef Kamil Carlens en Marijke Pinoy centrale gasten waren, in 2006, heb ik niet meteen een even heldere herinnering aan een bepaald nummer als in 2005 met Satie en Peter Van den Eede. Wat wel heel mooi was, is dat Tuur Florizoone, de accordeonist, de laatste nachtbrakers is voorgegaan met zijn accordeon en dat iedereen hem naar buiten is gevolgd toen één van de feesten voorbij was. Daarom – en ook omdat het vaak zo mooi symbolisch de sfeer en samenhang op TAZ en in Club Terminus weergeeft – kies ik als derde nummer het schitterende ‘Come Together’ van The Beatles. Vaak opgelegd, vaak meegezongen door de hele zaal. *(JD)*

**HEDENDAAGSE KUNST
OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE**
RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016

www.raversyde.be

DAGKLAPPER: ZATERDAG 30/07/2016

DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND PARK	RAND	GRATIS
10-02U	5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken		LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-13U	40' #1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPING	THEATER	ADD €10
11-19U	DRL KINDERVOORSTELLINGEN VOOR ALLE LEEFTIJDEN	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
11-20U	DRL EXPO HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
11U00	180' ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	60' DE DEBUTANTEN	LARA TAVEIRNE/MUSTAFA KÖR	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	€9.00
11U00	180' EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	75' PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
11U00	90' REVUE HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
11U00	90' ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
11U30	45' STEIGER	STEIGER	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
14-21U	DRL A PIECE OF 2 - BALANCING HUMAN SIZED ROCKS	STICHTING SOAP/NICK STEUR	T.H.V. KLEIN STRAND	THEATER	GRATIS
14-17U	40' #1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPING	THEATER	ADD € 10
14U00	75' PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00

14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD	FILM AAN ZEE	CC DGP/FOYER DKP	FILM	€5.00
15U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	130'	HOOP	HET NIEUWSTEDELIJK	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€16.00
15U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
16U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE)	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
16U00	90'	UITGELEZEN/DE TWEDE DAG	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN...	WILD VLEES	KAZ	THEATER	UV
17U00	45'	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
17U00	60'	DE MAN DIE ZIJN HAAR KORT LIET KNIPPEN	DE KOE	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
17U00	50'	SALUT COPAIN	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	UV
18-21U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPING	THEATER	ADD € 10
18U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: NKOSI COIFFURE	FREDERIKE MIGOM	CC DGP/KLAS	FILM	€3.00
18U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
18U00	65'	SNEEUWLICHT	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	UV
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAL 18	THEATER	UV
19U30	120'	HEIMAT 2	DE NWE TIJD/PRODUCTIEHUIS ROTTERDAM	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
20U00	130'	HOOP	HET NIEUWSTEDELIJK	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€16.00
20U00	60'	KOLFSKOP	KOLFSKOP	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
20U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
20U00	140'	WIJ, VARKENLAND, MARKT EN DEGUSTATIE	STICHTING NIEUWE HELDEN/DE WERF	PAALSTEEHOOVE	THEATER	UV
20U00	115'	ZIEKE JEUGD (17+)	ZUIDPOOL	LOADS NMBS	THEATER	UV
20U30	90'	DE MAN DIE ZIJN HAAR KORT LIET KNIPPEN	DE KOE	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
21U00	80'	AND WHO WANTS PEACE?	R'M AHARONI	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	€9.00
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
22U00	90'	BLOEDNOOT	T. LANOYE/T. VERBRUGGEN/N. ROMBOUTS	ELYSÉE	MUZIEK	€14.00
22U00	45'	NAGESPREK DE MAN DIE ZIJN HAAR...	STEVEN HEENE	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	GRATIS
22U00	50'	KLUSTER	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	UV
22U00	60'	ONE BIRD ORCHESTRA	ONE BIRD ORCHESTRA	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€10.00
22U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
22U30	40'	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
24U00	45'	THE GERMANS	THE GERMANS	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00

TIP: OP VERTOON VAN EEN TAZ TICKET KAN JE HET SPILLIAERT HUIS BEZOEKEN VOOR 2 EURO IPV 5 EURO.

HET MOET SPANNEND BLIJVEN

VERSLAG STEIGER (JONG MUZIEK)

Wie gisteren ter hoogte van de Drie Gapers niet al te druk bezig was met smartphonestaren, kon er kennis maken met Jong Muziek-groep Steiger. Tussen de badgasten en ijsjes likkende peuters gaf deze Gentse groep er een concert in de beste buskertraditie: onversterkt, breed lachend, en – waarom ook niet – met een piano op een gocart.

“Het was leuk, ja. Een heel ontspannen sfeertje, en daar hebben we onze nummers ook op afgestemd,” aldus toetsenist Gilles Vandecaveye. Met een groepsnaam die zowel beelden oproept van wilde paarden als uitgestrekte meren, kan dat van alles betekenen. En dat is ook precies wat het publiek kreeg.

Schipperend tussen vinnige jazz, tempowisselingen en melancholisch uitgesponnen outro's krijgt iedere muzikant in dit trio zijn eigen podium. Gilles: “De basis blijft een akoestisch pianotrio, maar we zoeken wel naar de grootst mogelijke vrijheid binnen die bezetting. Iedereen brengt zijn eigen invloeden mee, en die proberen we dan vorm te geven in de set.”

Concreet resulteert dit in een toetsenist die zijn piano met teugels in bedwang houdt, een drummer die ritmes verknipt en weer aan elkaar naait als was hij Jeff Hoeyberghs zelve, en een contrabassist die ongetwijfeld al eens het bed heeft gedeeld met zijn instrument.

Ook de volgende dagen blijft Steiger verrassen: “Vandaag speelden we een meer akoestische set. Morgen wordt steviger met synthesizers en de laatste dag moet een mix van die twee worden. Drie verschillende sets, ja. Het moet spannend blijven.”

Morgen meer Jong Muziek, met Steiger, De Halve Perziken Op Zware Siroop, Natashia Kelly & Brice Soniano en Kolfskop. Deze laatste kondigen we graag al even aan in de woorden van muziekprogrammatoren Pieterjan Vervondel: “Een Zappiaans trio op de grens van cabaret. Denk: kostuums, absurde wendingen en special acts, maar toch vooral een geweldig concert.” (EV)

STEIGER: VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON, ZO 31/7 OM 22U30 IN CAFÉ DE CRAYON EN MA 1/8 OM 20U IN ATELIER KLEINVERHAAL

TELEX

Door omstandigheden worden de voorstellingen van *Zeestuk* op za 30/7 om 11 en 15 uur afgelast. Mensen die een ticket hebben gekocht voor een van beide voorstellingen worden persoonlijk op de hoogte gebracht. Theatergezelschap SKaGeN

en de organisatie van Theater Aan Zee bieden alvast hun excuses aan voor dit ongemak.

Zanger, ex-journalist, kritische geest én jurylid Jong Muziek op Theater Aan Zee Stijn Meuris (centrale gast TAZ#2007) brengt exclusief op TAZ een try-out van *Tirade*. Een jaaroverzicht met veel humor op woensdag 3 augustus om 15u in de Klas in cc De Grote Post. Tickets kosten 8 euro.

Wouter Hendrickx opent vandaag om 12u30 de reeks *Kleine lettertjes*, de reeks voorleesuurtes in het Leopoldpark.

Theater Aan Zee werkt nauw samen met Lang Leve(n) Oostende en Ovam. Het doel van dit ecologisch verantwoord partnerschap is om van TAZ tegen 2020 een duurzamer festival te maken. Zo is er backstage een minicontainerpark opgebouwd waar al het afval zorgvuldig wordt gesorteerd. Uiteraard kan je als milieubewuste TAZ-bezoeker ook meehelpen de afvalberg van het festival te verkleinen. Voor 30 ingezamelde bekertjes (cola, bier, cavafluiten en wijn) krijg je in ruil 1 jeton.

Speciaal voor de kleinsten onder ons is er ook dit jaar terug het Familiefestival van Theater Aan Zee. Op za 30/7 om 11 uur is er een feestelijke kick-off, die op gang wordt getrokken met een grote gele wave aan de vijver. Trek dus je beste gele outfit aan en doe mee! Daarna wordt er verder gefeest met lekkers voor iedereen.

TAZ-oprichter en televisieregisseur Marc Lybaert toont met *Tussen woord en beeld* de kracht van verbeelding. In een eerste deel wordt een kortfilmscenario van een bachelorstudent op het Ritcs voorgelezen door een resem acteurs die geen voorkennis hebben van het geschrevene. Luik twee toont hoe het scenario van een masterstudent Film voor het eerst tot levend komt. Acteurs Marijke Pinoy, Michael De Cock, Kristien De Proost en anderen zullen uw verbeelding prikkelen en sturen. *Tussen woord en beeld* gaat vandaag van start en is tot en met woensdag dagelijks te zien in cc De Grote Post (Foyer Kleine Post). Van 14 tot 15.30 uur in de Kleine Foyer. Met vandaag: *Voorschrift vrij* (Loes Ron en Laura Eyckmans). Blinde lezing gekaderd door Rik D'hiet. En *Vreemde vogels* (Nele Van Dael), een tragikomische televisieserie. “Na een gedwongen opname moet een bipolaire schrijfster leren omgaan met haar geestesziekte en haar medepatienten, maar ze wordt door een charismatische patiënt ingepalmd en gemanipuleerd om de therapie tegen te werken en tegen beter weten in obsessief verder te schrijven aan haar nieuwe boek waardoor ze uiteindelijk zichzelf en anderen in gevaar brengt.” Acteurs: Anik van der Cruyssen, Marie Lou Meremans, Alain Van Goethem, Robin Keyaert, Lies Burie, Dr. Peter Rober. Toelichting door professor dr. Peter Rober. Regie: Aza De Clercq. Daarnaast staan er in de reeks *De Vlaamse kortfilm* – jawel – kortfilms op het programma: van 18 tot 19 uur in de Klas. Een selectie gelauwerde kortfilms van het voorbije jaar, gerealiseerd door een nieuwe generatie filmmakers en scenaristen. Met vandaag: *Nkosi Coiffure* van Frederique Migom en *Dr. SZVO* van Ken Eraerts.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Ken Aelbrecht, Inge Baes, Reinhout Hiel, Marc Domage, Frank Keirsebilck

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE